

Niels Møller: Verdenslitteraturen, III, 1929, pp. 666-667:

Til New-Yorkerne hører *Herman Melville* (1819-91), der som ungt Menneske gik til Søs og fór vidt om i Verden. Paa Marquesasøerne blev han fanget af de vilde og var nær bleven spist; herom handler ”Typee” (1846), der fulgtes af ”Omoo” (1846), ogsaa om Eventyr i Sydhavet. Hans største Bog blev Søhistorien ”Moby Dick” (1851); den er højbenet skrevet, med adskillig overflødig Lærdom, men der er Hav i den; den giver levende romantiske Billeder af Skibets brogede Mandskab og faar tragisk Storhed i Fortællingen om Hvalfangerkaptajnen, der med monomant Had forfølger den gamle, lumske hvide Hval Moby Dick. Man undrer sig ikke over, at Melville selv blev sindssyg. –